

Bin Dokuz Yüz Seksene Doğru Doksan Üçüncü Bölüm

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 26 Şubat 2017

Nuray hanım: İyi günler Hanife hanım, yeni memur arkadaşımız Fikret beyi getirdim size.

Hanife hanım: Ah hoş geldiniz, bekliyorduk sizi.

-Hoş bulduk efendim.

-Ne içersiniz? Bir şey söyleyeyim size.

-Teşekkür ederim, sağ olsun arkadaşlar çay söylediler.

-Olsun burada da için.

-Peki o halde, çay içeyim yine.

Nuray hanım: Müsaadenizle Hanife hanım, ben işimin başına döneyim.

Hanife hanım: Peki Nuraycığım, teşekkür ederim.

Nerede oturuyorsunuz Fikret bey, sahi Mehmet mi, yoksa Fikret bey mi diyelim size?

-Normalde Fikret ismini kullanıyorum, şey ben İzmit-Yarımca'da oturuyorum.

- Peki zor olmayacak mı işe gidip gelmek?

-Sanmıyorum, sabah akşam tren var, bu sabah gördüm, bir sürü gidip gelen var.

-Olabilir, zaten belkide yapacağınız görevde bunun için uygun, Sosyal İşlerde değerlendirmeyi düşünüyoruz sizi. İki arkadaşın daha tayini Müdürlüğümüze yapıldı, sizinle birlikte, sanırım bir kaç güne kadar onlarda başlarlar.

-Peki efendim, nasıl uygun görürseniz.

-Yalnız şu anda çalışacağınız servisin amiri Güney bey derste. Dersten çıkar çıkmaz tanıştırmam sizi.

-Sosyal İşler Amirliği personeli de giriyor mu derslere?

-Hayır personel değil, sadece amir bey Hukuk derslerine giriyor. Bir de şef Azize hanım branş derslerine giriyor. Ayrıca üç tane kurs grubumuz var Müdürlüğümüzde.

-Anladım. Hukuk dediniz, böyle bir ders...

-Tabi ki Mesleki Eğitim sırasında Hukuk, Halkla İlişkiler gibi ek derslerimiz de var, bu gibi bilgilerde gerekiyor meslekte.

-Anladım efendim. Teşekkür ederim.

-Evli misiniz, çocuk çocuk?

-Yok efendim değilim, biraz sıkıntılı bir dönem geçirdim. Bir süre okuldan uzak kaldım. O nedenle şu an halen Eskişehir'de okuyorum. Bilmiyorum okumam bir sıkıntı yaratacak mı?

-Sanmıyorum, gereken kolaylık gösterilecektir. Gerçi asaletiniz onaylanana kadar izin hakkınız yok ama. Durun bakalım, bir şeyler yapılır mutlaka.

-Teşekkür ederim

O sırada tenefüs zili çaldı ve kursiyerler yine gürültülü bir şekilde koridorları doldurdular.

Hanife hanımla birlikte hemen Sosyal İşler Amiri Güney beyin odasına gittik. Hanife hanım beni tanıştırmaz tanıştırmaz

işinin başına döndü.

Güney KESER: Hoş geldiniz Fikret bey az sonra yeniden derse gireceğim, kısaca kendinizi tanıtırsanız. Ben de sizi aşağıya servise indirip arkadaşlarla tanıştırayım. Sonra daha detaylı görüşürüz. Bu arada benim prensibimdir. Önce Haklarınızı ve yükümlülüklerinizi öğrenmelisiniz, bakın bu 657. Sayılı Devlet Memurları Kanunu, şefinize de söyleyeceğim, bir kaç gün, daha doğrusu bitirene kadar bu kitabı okuyacaksınız.

-Peki amir bey çok iyi olur teşekkür ederim, ben İzmit'de yaşıyorum, izniniz olursa oradan gidip gelmek istiyorum. Ayrıca halen Eskişehir'de Üniversite öğrencisiyim. Hanife hanımın bu konuda kolaylık gösterilebileceğini söyledi.

-Anladım, sorun değil hepsi hallolur bir şekilde, neyse o halde ben sizi şimdi aşağıya servise götüreyim.

-Peki efendim, siz bilirsiniz.

Serviste önce Şef Azize hanım, Aygün hanım, Ümran hanım, Nevzat bey ve Yaşar beyle tanıştırıldım. Güney bey beni Azize hanıma teslim ederek dersine gitti.

Azize hanımsa beni hemen yan odadaki Daktilo bölümünde görev yapan Asuman hanım, Dudu hanım, Oya hanım ve işe benden bir kaç ay önce başlayan Dilek hanımla tanıştırdı.

Hepsi pırıl pırıl neşe dolu, çok güzel insanlardı.

Öğle yemeğinden sonra Güney beyin talimatına uyarak, ilk işim olan Kanun kitabını okumaya başladım.

İlk iş günümün çıkışında öyle mutluydum ki, tren saatini beklerken bir süre Bostancı'da denizin kıyısında oturdum, dalgaların sesi ve kuş cıvıltıları kulağıma daha bir hoş gelmeye başladı.

Doksan üçüncü bölümün sonu
Mehmet Fikret ÜNALAN